

RÉSUMÉ.

Leçons du passé :

My Lai

1. But.

Célébration du vingt-cinquième anniversaire du « massacre » de My Lai comme moyen apte à inculquer des leçons critiques du droit de la guerre.

2. Faits.

a. Pendant que l'Amérique ne laisse pas passer le deuxième anniversaire de la belle victoire des alliés dans le Golfe, surveillant attentivement les leçons de la politique d'apaisement au cours de la deuxième guerre mondiale, un autre souvenir des leçons critiques du passé approche très vite. Lors du printemps 1993 on va célébrer le vingt-cinquième anniversaire du massacre de My Lai — un moment approprié pour repasser profondément et renforcer les conclusions.

b. Le 16 mars 1968, une unité de combat américaine commençait une attaque aérienne sur les villages de Son My dans la province de Quang Ngai, au Sud-Vietnam. Cette région était connue comme point de repos pour le 48e bataillon local du Vietcong. Sous le commandement direct de plusieurs commandants de compagnie, avec le Premier Lieutenant William L. Calley Jr. comme le plus connu, les troupes américaines tuaient plus de 200 civils sud-vietnamiens sans armes. Puisque la tuerie la plus grande avait lieu dans le village de My Lai, l'incident était rendu public comme le massacre de My Lai.

c. My Lai, l'antithèse du comportement de l'armée américaine dans la guerre du Golfe, résonne comme un cauchemar que les Américains voudraient oublier. De l'autre côté, c'est justement par l'horreur et la honte que My Lai ne peut jamais être effacé de la mémoire individuelle et collective des Etats-Unis. Bien que l'incident de My Lai était certainement un faux pas vis-à-vis du comportement général des soldats américains au Vietnam, on ne peut pas s'imaginer un meilleur accompagnateur pour inculquer la nécessité d'une application stricte du droit de la guerre que l'évènement de My Lai. L'armée des Etats-Unis peut, de la Grenade par Panama jusqu'au Golfe, se glorifier largement du témoignage louable de sa loyauté au droit de la guerre par son engagement d'institutionnaliser les leçons qu'on a retenues de My Lai. Par conséquent, chaque soldat américain doit comprendre la signification des leçons de My Lai et les retenir fermement dans sa conscience.

d. Le rapport de Peers (le Lt Gen. W.R. Peers a été invité à donner un aperçu de l'enquête militaire concernant My Lai) mentionne différents éléments qui ont contribué au massacre. Les éléments les plus importants sont :

- 1) Manque d'entraînement convenable au droit de la guerre.
- 2) Le fait que l'ennemi se soumet rarement au droit de la guerre, en utilisant d'habitude des civils féminins et des enfants comme combattants.
- 3) Manque de commandement efficace — surtout au niveau des officiers subalternes.
- 4) Tendance de déshumaniser l'ennemi.
- 5) Problèmes d'organisation dans la structure de l'armée américaine.

3. Le rapport de Peers était un instrument utile dans la tentative d'expliquer quelques éléments par lesquels il était possible de créer une atmosphère qui suscite les infractions au droit de la guerre. Tout bien considéré, on peut ramener ces éléments à ces trois leçons fondamentales:

- a. Les soldats doivent comprendre la raison d'être du droit de la guerre.
- b. A tous les niveaux, on doit entraîner les soldats aux exigences du droit de la guerre.
- c. Un commandement efficace implique que tous les officiers assurent l'observation du droit de la guerre.

4. On ne peut pas éviter des My Laïs futures, à moins que les procureurs militaires réussissent à considérer comme hautement prioritaires leur mission d'enseigner le droit de la guerre et d'y exercer tant les juges militaires que les soldats. Le vingt-cinquième anniversaire de My Lai devrait être considéré comme un engagement renouvelé avec le droit de la guerre.

SAMENVATTING.

Lessen uit het verleden: My Lai

1. Doel.

Herdenking van de vijftiënwintigste verjaardag van het «bloedbad» in My Lai als een passend middel om de kritieke lessen van oorlogsrecht in te prenten.

2. Feiten.

a. Terwijl Amerika de tweede verjaardag van de prachtige overwinning van de geallieerden in de Golf niet ongemerkt laat voorbij gaan, nauwkeurig lettend op de lessen van de verzoeningspolitiek gedurende de tweede wereldoorlog, nadert er snel een andere herinnering aan kritieke historische lessen. Tijdens de lente van 1993 herdenkt men de vijftiënwintigste verjaardag van het bloedbad in My Lai — een geschikt ogenblik om de gebeurtenis nog eens grondig door te nemen en de getrokken lessen te versterken.

b. Op 16 maart 1968 begon een Amerikaanse gevechtseenheid een mobiel luchtaanval op de dorpgroep Son My in de provincie Quang Ngai, Zuid-Vietnam. Dit gebied was gekend als een rustplaats voor het 48^e plaatselijke bataljon van de Vietcong. Onder de directe leiding van verscheidene compagnie-commandanten, met Eerste Luitenant William L. Calley Jr. als meest bekende, doodden de Amerikaanse troepen meer dan 200 ongewapende zuid-vietnamese burgers. Aangezien de grootste slachting plaatsgreep in het dorp My Lai, werd het incident bekend als het My Lai Bloedbad.

c. My Lai als antithese van de houding van het Amerikaanse leger in de Golfoorlog, weerklinkt als een nachtmerrie dat de meeste Amerikanen zouden willen vergeten. Aan de andere kant is het juist vanwege de gruwel en de schande dat My Lai nooit uit het individuele en het collectieve geheugen van de Verenigde Staten mag gewist worden. Alhoewel het My Lai incident zeker een mistap was ten opzichte van de algemene houding van de Amerikaanse soldaten in Vietnam, is het toch klaar dat er geen betere geleider kan zijn om de noodzaak voor een strikte naleving van het oorlogsrecht in te prenten dan het gebeuren in My Lai. Het leger van de Verenigde Staten kan, van Granada over Panama tot de Golf, in grote mate de prijzenswaardige getuigenis als een verdienste aanrekenen in zijn trouw aan het oorlogsrecht door zijn verbintenis, de lessen uit My Lai geleerd tot een officiële instelling te maken. Bijgevolg moet iedere Amerikaanse soldaat de betekenis van de lessen die uit My Lai geleerd werden begrijpen en ze onwrikbaar in zijn bewustzijn vasthouden.

d. Het Peers rapport (Lt Gen. W.R. Peers werd gevraagd een overzicht te geven van het legeronderzoek rond My Lai) vermeld verscheidene factoren die hebben bijgedragen tot het bloedbad. De belangrijkste daarvan zijn :

- 1) Gebrek aan een aangepaste training in oorlogsrecht.
- 2) Het feit dat de vijand zich zelden onderwerpt aan het oorlogsrecht, door gewoonlijk gebruik te maken van vrouwelijke burgers en kinderen als strijders.
- 3) Gebrek aan krachtdadig leiderschap — vooral op het niveau van de lagere officieren.
- 4) Neiging om de vijand te doen ontaarden.
- 5) Organisatorische problemen in de structuur van het Amerikaanse leger.

3. Het Peers-rapport was een nuttig instrument in een poging om sommige van de factoren, waarin het mogelijk was een atmosfeer te creëren waar sneller het oorlogsrecht wordt overtreden, te verklaren. Alles bij elkaar genomen kunnen deze factoren teruggebracht worden tot drie fundamentele lessen.

- a. Soldaten moeten de basis voor het oorlogsrecht begrijpen.
- b. Op alle niveaus moeten de soldaten grondig getraind worden in de vereisten van het oorlogsrecht.
- c. Krachtdadig leiderschap houdt in dat alle officieren nakoming van het oorlogsrecht verzekeren.

4. Toekomstige My Lais kunnen niet voorkomen worden, tenzij militaire procureurs het volbrengen van hun rol als leraar en trainer van het oorlogsrecht — zowel aan militaire-auditeurs als aan soldaten — blijven zien als een topprioriteit. De vijfentwintigste verjaardag van My Lai zou opgevat moeten worden als een hernieuwde verbintenis met het oorlogsrecht.

ZUSAMMENFASSUNG.

Lehren aus der Vergangenheit: My Lai

1. Zweck.

Vermittlung wesentlicher Erfahrungen und Lehren im Bereich des Kriegsrechts anlässlich des 25. Jahrestages des Massakers von My Lai.

2. Hintergrundinformationen.

a. Jetzt, da die Vereinigten Staaten den zweiten Jahrestag des herausragenden Sieges der Alliierten im Golf begehen und in konsequenter Befolgung der Lehren aus dem Zweiten Weltkrieg ihre Beschwichtigungspolitik betreiben, naht in Eile ein anderes Mahnzeichen wichtiger historischer Erfahrungen. Im Frühjahr 1993 jährt sich das Massaker von My Lai zum 25. Mal — ein geeigneter Zeitpunkt, um das Geschehen noch einmal zu überdenken und die daraus gezogenen Lehren erneut zu verinnerlichen.

b. Am 16. März 1968 flog ein US-Kampfverband einen Luftlandeangriff gegen den Dorfkomplex Son My in der südvietnamesischen Provinz Quang Ngai. Dieser Komplex war als Sammelraum des dort stationierten 48. Vietkong-Bataillons bekannt. Vor den Augen mehrerer Kompanieoffiziere, von denen First Lieutenant William L. Calley, Jr. der berüchtigtste war, töteten amerikanische Soldaten weit mehr als 200 unbewaffnete südvietnamesische Zivilisten. Da ein Großteil der Morde in dem Dorf My Lai geschah, ging der Vorfall als Massaker von My Lai in die Geschichte ein.

c. Als Antithese zum Verhalten der US-Soldaten im Golfkrieg ruft My Lai Erinnerungen an ein alptraumartiges Ereignis wach, das die meisten Amerikaner am liebsten vergessen würden. Andererseits sind gerade der Schrecken und das Entsetzen der Grund dafür, daß My Lai nicht aus der Erinnerung des einzelnen oder dem Kollektivgedächtnis der USA getilgt werden darf. Auch wenn My Lai sicherlich extrem vom normalen Verhalten der US-Soldaten in Vietnam abweicht, ist doch unbestritten, daß das Geschehen in My Lai in einzigartiger Weise geeignet ist, die Notwendigkeit der strikten Einhaltung des Kriegsrechts zu verdeutlichen. Die lobenwerte Bilanz, die die Vereinigten Staaten in der Einhaltung des Kriegsrechts — von Grenada über Panama bis hin zum Golfkrieg — aufzuweisen haben, ist fast ausschließlich dem Willen und der Bereitschaft der Streitkräfte zu verdanken, die Lehren aus My Lai zu einem Bestandteil ihrer Institution zu machen. Von jedem amerikanischen Soldaten wird danach verlangt, daß er sich der Bedeutung der in My Lai gemachten Erfahrungen bewußt ist und die daraus gezogenen Lehren in Erinnerung behält.

d. Der Peers Report (benannt nach LTG W.R. Peers, der mit der Überprüfung der My Lai-Untersuchungen der US-Armee beauftragt war) nennt verschiedene Faktoren, die für das Geschehen in My Lai verantwortlich waren:

- 1) unzureichende Ausbildung im Kriegsrecht;
- 2) die Tatsache, daß der Gegner selten die Bestimmungen des Kriegsrechts befolgte und häufig Zivilisten — Frauen und Kinder — als Kombattanten einsetzte;
- 3) Mangel an effektiver Führung, insbesondere auch auf der Ebene der jüngeren Offiziere;

- 4) die Tendenz, im Feind nicht den Menschen zu sehen;
- 5) organisatorische Probleme in der Struktur der US-Armee.

3. Während der Peers Report ein geeignetes Mittel bei dem Versuch war, eine Erklärung für einige der Faktoren zu finden, die offensichtlich zur Entstehung eines die Verübung von Kriegsverbrechen begünstigenden Umfeldes beitrugen, lassen sich diese Faktoren im Grunde genommen auf drei wesentliche Lektionen reduzieren:

- a. Den Soldaten muß die Notwendigkeit des Kriegsrechts einsichtig sein.
- b. Die Soldaten sollten auf allen Ebenen eingehend mit den Bestimmungen des Kriegsrechts vertraut gemacht werden.
- c. Effektive Führung setzt voraus, daß alle Offiziere die Einhaltung des Kriegsrechts sicherstellen.

4. Zukünftige My Lais lassen sich nur dann verhindern, wenn die Juristen in den Streitkräften auch weiterhin den Schwerpunkt ihres Lehr- und Ausbildungsauftrages darin sehen, Soldaten und Rechtsoffiziere mit den Regeln des Kriegsrechts vertraut zu machen. Der 25. Jahrestag von My Lai sollte zum Anlaß für eine Erneuerung des Bekenntnisses zum Kriegsrecht genommen werden.

RIASSUNTO.

Lezioni del passato :

My Lai

1. Scopo.

Celebrazione del 25° anniversario del «massacro» di My Lai come lezione critica del diritto della guerra.

2. Fatti.

a. Mentre l'America non lascia passare inosservato il secondo anniversario della bella vittoria degli alleati nel Golfo, sorvegliando attentamente le lezioni della politica di pacificazione dopo la seconda guerra mondiale, un altro ricordo delle lezioni critiche del passato si avvicina rapidamente. Nella primavera del 1993 si celebrerà il venticinquesimo anniversario del massacro di My Lai — un momento appropriato per rivisitare profondamente e rafforzare le conclusioni.

b. Il 16 marzo 1968, un'unità di combattimento americana iniziava un attacco aereo sui villaggi di Son Hay nella provincia di Quang Ngai, nel sud Vietnam. Questa regione era conosciuta come punto di riposo del 48° battaglione locale del Vietcong. Agli ordini di vari comandanti di compagnia — tra i quali, il più conosciuto, il primo tenente William Calley — le truppe americane uccidevano più di 200 civili sud-ietnamiti inermi.

Poiché la più grande carneficina era avvenuta nel villaggio di My Lai, l'incidente era reso piú pubblico come il massacro di My Lai.

c. My Lai l'antitesi del comportamento dell'esercito americano nella guerra del Golfo, è come un incubo che gli Americani vorrebbero dimenticare. Dall'altro lato, è proprio a causa dell'orrore e della vergogna che My Lai non può essere cancellato dalla memoria individuale e collettiva degli Stati Uniti. Benché l'incidente de My Lai sia da considerare un passo falso in rapporto al comportamento generale dei soldati americani in Vietnam, esso costituisce il migliore supporto per dimostrare la necessità d'una rigorosa applicazione del diritto della guerra. L'esercito degli Stati Uniti, da Granada per Panama sino al Golfo, può gloriarsi largamente di aver lodevolmente testimoniato la sua lealtà verso il diritto della guerra, attraverso il suo impegno ad istituzionalizzare le lezioni di My Lai. Per conseguenza, ogni soldato americano deve comprendere il significato delle lezioni di My Lai e conservarle fermamente nella propria coscienza.

d. Il rapporto Peers (il ten.gen. W.R. Peers è stato invitato a dare un quadro dell'inchiesta militare su My Lai) ha menzionato diversi elementi che hanno contribuito al massacro. Gli elementi piú importanti sono:

- 1) Mancanza di un sufficiente addestramento al diritto della guerra.
- 2) Il fatto che il nemico raramente si conformava al diritto della guerra, utilizzando abitualmente, come combattenti, civili donne e bambini.
- 3) Mancanza di un comando efficace, soprattutto a livello degli ufficiali subalterni.
- 4) Tendenza a disumanizzare il nemico.
- 5) Problemi di organizzazione nella struttura dell'esercito americano.

3. Il rapporto di Peers è da considerare uno strumento utile nel tentativo di spiegare come sia stato possibile creare un'atmosfera favorevole alla violazione del diritto della guerra. Tutto ben considerato, possiamo riportare i motivi a tre lezioni fondamentali:

- a. I soldati debbono comprendere la ragione d'essere del diritto della guerra.
- b. A tutti i livelli, è necessario addestrare i militari alle esigenze del diritto della guerra.
- c. Un comando efficiente implica che tutti gli ufficiali assicurino l'osservanza del diritto della guerra.

4. Non si possono evitare future My Lai, a meno che i procuratori militari riescano a considerare come altamente prioritaria la loro missione di insegnare il diritto della guerra e di addestrarvi tanto i giudici militari che i soldati. Il 25° anniversario di My Lai dovrebbe essere considerato come un impegno rinnovato con il diritto della guerra.

RESUMEN.

Lecciones del pasado :

My Lai

1. Objeto.

Celebración del vigésimo quinto aniversario de la « matanza » de My Lai como método apto para impartir lecciones críticas sobre derecho de la guerra.

2. Hechos.

a. Mientras que América no olvida el segundo aniversario de la victoria de los Aliados en el Golfo, revisando la política de paz desarrollada durante la segunda guerra mundial, otro recuerdo de lecciones críticas del pasado se aproxima rápidamente. En la primavera de 1993 se celebrará el vigésimo quinto aniversario de la matanza de My Lai, un acontecimiento apropiado para repasarlo profundamente y extraer conclusiones.

b. El 16 de marzo de 1968, una unidad de combate americana comenzaba un ataque aéreo contra las aldeas de My Lai, en la provincia de Quang Ngai, en Vietnam del Sur. Esta región era conocida como punto de descanso del 48º batallón local del Vietcong. Bajo el mando directo de varios comandantes de compañía, de los que el más conocido fué el Primer Teniente William L. Calley Jr., las tropas americanas mataron a más de 200 civiles subvietnamitas desarmados. Puesto que la matanza mayor ocurrió en la aldea de My Lai, el incidente es conocido públicamente por este nombre.

c. My Lai, la antítesis del compartimiento del ejército americano en la guerra del Golfo, resuena como una pesadeilla que los americanos quisieran olvidar. Pero, del otro lado, es precisamente el horror y la vergüenza lo que hacen que My Lai no pueda jamás borrarse de la memoria individual y colectiva de los Estados Unidos. Aunque el incidente de My Lai sea realmente un paso en falso frente al comportamiento general de los soldados americanos en Vietnam, es imposible imaginar un ejemplo mejor para inculcar la necesidad de una aplicación estricta del derecho de la guerra que aquel acontecimiento. El ejército de los Estados Unidos puede gloriarse de su comportamiento, desde Granada al Golfo pasando por Panamá, dando testimonio de su lealtad al derecho de la guerra por su compromiso de institucionalizar las lecciones recibidas en My Lai. En consecuencia, cada soldado americano debe entender la significación de las lecciones de My Lai y retenerlas firmemente en su conciencia.

d. El informe Peers (el Tte. General W.R. Peers fué invitado a dar su opinión sobre la encuesta militar relativa a My Lai) menciona diferentes elementos que contribuyeron a la hecatombe. Los más importantes son:

- 1) Falta de entrenamiento adecuado en relación con el derecho de la guerra.
- 2) El hecho de que el enemigo rara vez se sometía al derecho de la guerra y habitualmente utilizaba mujeres y niños civiles como combatientes.
- 3) Falta de un mando eficaz — especialmente a nivel de oficiales subalternos.
- 4) Tendencia a deshumanizar al enemigo.
- 5) Problemas de organización en la estructura del ejército americano.

3. El informe Peers fué un instrumento útil en la tentativa de explicar algunas circunstancias cuya concurrencia hace posible crear una atmosfera que conduce a la infracción del derecho de la guerra. Una plena consideración de todo ello, puede llevarnos a estas tres lecciones fundamentales:

- a. Los soldados deben comprender la razón de ser del derecho de la guerra.
- b. Se debe entrenar a los militares, a todos los niveles, en las exigencias del derecho de la guerra.
- c. Un mando eficaz implica que todos los oficiales aseguren la observancia del derecho de la guerra.

4. No se podrán evitar futuros My Lais, a menos que los fiscales militares consigan contemplar como parte altamente prioritaria de su misión la enseñanza del derecho de la guerra y su aplicación tanto por parte de los jueces militares como de los propios soldados. El vigésimo quinto aniversario de My Lai debería ser considerado como un compromiso renovado con el derecho de la guerra.
